ANUL VI.-No. 24
15 Octomvrie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Chestionar de actualitate.
V. Ch.: Cenzura cărţilor jidoveşti în timpul lui Mihail Sturdza.
Jidanii din Basarabia terorizează funcţionarii.
G. Făcăoaru: Cum fac Jidani milioanele.
Corespondenţă din Germania —. Sub razele Svasticei.
I. L. Potra: Dacă ţăranu-i talpa ţării, atunci trebueşte salvat.
Gh. Amancei: „Ce trebue să ştie orice Creştin.
Ce zice dl prof. N. Iorga?
C. G. D. Dănilă: Prin Sălagiu. — Glasul acuzaţilor.
Dela Biroul Central de Informaţiuni L. A. N. C.
L. A. N. C. în Dolj.
G. Vâlsan: Ce înseamnă a fi Român.
Noul Comitet al Lojii „Marele Oriental României“
I. V. Emilian: Tineretul hitlerist.
Rezumat din Activitatea „Astrei“ basarabene.
Ştiri din Germania.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redacto responsabl: D Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VI. — Nr. 24 Cluj, 15 Octomvrie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Chestionar de actualitate

Cum propagandă temeinică se face stăruind asupra aceluiaş adevăr incontestabil şi deci repetându-l, spre a-l infiltra adânc în conştiinţa publică, socotim că servim cauza dreaptă, căreia ne-am închinat activitatea politică, reproducând articolul de mai jos, apărut în această revistă, numărul din 15 Maiu 1927:

In tratarea chestiunii jidoveşti, atât de vastă şi cu atâtea laturi, se impune din când în când o recapitulare. Această operaţie este menită să concentreze mai puternic în atenţia cetitorului punctele de căpetenie ale acţiunii iudaice, ţinându-l treaz şi îndemnându-l la reacţiune în faţa pericolului crescând.

La întrebările ce se înşiră mai jos, răspunde nu autorul acestor rânduri; el numai înregistrează cu fidelitate glasul istoriei. Zic, cu fidelitate. Dacă contestă cineva exactitatea răspunsurilor date, e invitat să binevoiască a-şi formula obiecţiunile. Poate fi sigur, că încordarea cerută spre a combate cele mai jos arătate, nu va rămânea fără efect: imediat i se va da dela tribuna acestei reviste lămuriri, care exclud orice îndoială.

PRIMA INTREBARE. Cine este „duşmana societăţii“ actuale?

Răspunsul: Francmasoneria, condusă de Jidani. Afirmaţiunea este atât de exactă la întrebarea precis pusă, încât dela înălţimea Vaticanului s'a ridicat glasul de mulţumire al Papei Leon XIII către scriitorul Paul Rosen, autorul cărţii, „L'Ennemie sociale“ (Duşmana societăţii), fost căpetenie francmasonă, spre a i se exprima gratitudinea pontificală pentru actul de curaj de a fi desvăluit adevărul. Scrisoarea datează din 7 Iulie 1890; este concepută în următorii termeni, tradusă de subsemnatul din cuvânt în cuvânt după textul latinesc [1]).

[1]) Vezi „Protocoalele Inţelepţilor Sionului“, trad. de I. I. Moţa, Orăştie pag. 239—41.

„Fiului nostru iubit Paul Rosen, la Paris. Papa Leon XIII“.

„Fiule iubit, Sănătate şi Binecuvântare Apostolică. Impreună cu scrisoarea ta respectuoasă Ni s'a adus un exemplar al cărţii tale de curând apărută, întitulată „L'Ennemie sociale“, prin care ţi-ai propus, precum am aflat din scrisoarea alăturată să descoperi sfaturile şi faptele acelor oameni nelegiuiţi, cari, adunaţi în societăţi clandestine, aduc pieirea Bisericii şi a Statului (consilia et opera detegere impiorum hominum, qui in coetus clandestinos coacti, ecclesiae reique publicae moliuntur exitium).

„Favoarea ce Ne ceri, de a Ne dedica opera ta, ţi-o acordăm bucuros, căci ne este cunoscută silinţa ta de-a apăra religia şi între alte dovezi, mai ales statornicia cu care combaţi pe duşmanii credinţii şi ai pietăţii, desvăluind înşelăciunile şi relele lor.

„Dorind deci ca toţi oamenii, nu numai catolicii, să aibă aceeaş groază pentru fraudele şi relele lor, cum îi urmăreşti tu cu deplină dreptate, rugăm pe Părintele luminilor să-ţi hărăzească darurile bogate ale adevăratei înţelepciuni şi Noi îţi împărţim ţie şi alor tăi, cu toată dragostea, Binecuvântarea Apostolică, mărturie a iubirii noastre părinteşti.

Dată la Roma, lângă Sfântul Petru, în ziua de 7 Iulie 1890, în anul al XIII al Pontificatului Nostru

LEO P. P. XIII“.

In ce priveşte conducerea jidovească a Francmasoneriei, vezi documentarea acestei afirmaţiuni în articolul subsemnatului „Despre Francmasonerie“ apărut în „Infrăţirea Românească“ din 1 Februarie 1926.

ALTĂ INTREBARE. De unde a pornit strigătul de luptă sălbatică în timpul marei revoluţii franceze: „Cu maţele ultimului popă să spânzurăm pe ultimul dintre regi“? („Avec les boyaux du dernir des prêtres étranglons le dernier des rois“).

Răspuns: din oficina francmasonă, influenţată de ordinul Iluminaţilor, creiat de Jidanul *Weisshaupt*, care în scrierile lui destructive se ascundea sub pseudonimul *Spartacus* [1]). Alegerea numelui desvălue intenţia Jidovului: după cum *Spartacus*, şeful bandei de sclavi a încercat în ultimul secol păgân să răstoarne prin foc şi sânge ordinea societăţii romane, tot astfel semitul Weisshaupt (1748—1830) s'a străduit prin conspiraţii clandestine să răstoarne fundamentele societăţii moderne: biserica şi monarhiile hereditare. De astfel pseudonimul ales este atât de sugestiv, încât partidul revoluţionar, bolşevic, care a încercat să pună mâna pe putere în Germania în iarna 1918—19 se numea partidul *spartachist*.

ALTĂ INTREBARE. Cine a proclamat lupta de clasă ţintind la învrăjbirea societăţii şi distrugerea ei?

Răspuns: Jidanul Karl Marx, în faimosul manifest din 1847.

ALTĂ INTREBARE. Cine a asasinat cu revolverul pe ţarul Nicolae II, cu întreaga lui familie în Iulie 1918?

Răspuns: Jidanul Iankel Iurowski [2]).

ALTĂ INTREBARE: Cine a comis la 8 Dec. 1920 atentatul dela Senat?

Răspuns: Jidanul comunist Goldstein, omorând pe episcopul Radu, pe ministrul Greceanu, şi rănind pe episcopii Nifon, Ciorogariu, Generalul Coandă şi senatorul Spiru Gheorghiu.

ALTĂ INTREBARE: Cine a incendiat pirotehnia armatei dela Cotroceni?

[1]) Cf. N. Deschamps. Les sociétés secrites. Paris 1882. Tome I, pag. 9 şi următoarele.

[2]) Vezi studiul lui *C. Sarolea*, profesor la Universitatea din Edimburg, publicist politic, cu renume european, întitulat: *Ce que j'ai vu en Russie soviétique din 1924*, de care ne-am ocupat în articolul *„Presimţiri urâte“* publicat în *Infrăţirea Românească* din 1 Dec. 1926.

© BCU CLUJ

Răspuns: Tot un Jidan. Iată ce cuprinde ziarul „Universul" din 15 Iunie 1925 cu privire la această chestiune:

„D. M. Gardin, american, care a stat 4 ani la Moscova, unde a avut strânse legături cu cercurile bolşevice, scrie în ziarul „New-York Herold" următoarele: Cunosc personal pe autorul diabolicei isprăvi dela Pirotehnia din Bucureşti. El este american-român; şi mi-a povestit detailat isprava sa. Ştiu pozitiv că teribila catastrofă dela Pirotehnie este opera agenţilor guvernului sovietic".

Aşa zisul „american român" nu poate fi decât un jidan, în slujba sovietelor. Dacă nu este exact, să binevoiască să-şi publice raportul comisia de anchetă, sub preşedinţia generalului I. Popovici, fost guvernator al Basarabiei timp de cinci ani.

ALTĂ INTREBARE: Cine a fost instrumentul de jefuire sistematică şi opresiune în mâna Neamţului cotropitor din 1916—1918 în teritoriul ocupat?

Răspuns: Jidanii.

Cine se îndoieşte de exactitatea răspunsului, să binevoiască a citi cartea lui Arhibald, întitulată: „Porcii".

ALTĂ INTREBARE: Cine prăpădeşte cu alcool sănătatea populaţiei noastre rurale?

Răspuns: Cârciumarul jidan.

Cine se îndoieşte de adevărul acestui răspuns, să citească broşura S. S. Patriarhului Miron, întitulată „Impotriva beţiei", reprodusă în „Infrăţirea Românească" din 1 Noemvrie 1925.

ALTĂ INTREBARE: Cine a otrăvit după războiu sufletul partidelor noastre politice şi a rătăcit opinia publică, răsturnând ierarhia valorilor în paguba conducerii statului?

Răspuns: Doi factori jidoveşti: „anumita presă" şi finanţa, semănând materialismul lipsit de orice scrupule, corupţia administraţiei şi terorizarea politicianilor întovărăşiţi cu Jidanii.

ALTĂ INTREBARE: Cine bârfeşte sistematic România în străinătate?

Răspuns: Jidanii.

Nimeni nu pune la îndoială exactitatea acestui răspuns. In el răsună glasul istoriei noastre contimporane dela 1866, când Jidanii au prins glas universal prin înfiinţarea Alianţei Universale israelite, până în clipa în care scriu aceste rânduri. De câte ori au urmărit dobândirea unui folos din partea României au calomniat-o amarnic, făcând atmosferă contra noastră. O dovadă sdrobitoare, un *corpus delicti* care învederează toată infamia sufletului iudaic, rezultă din fiecare pagină a cărţii scrise în prima jumătate a anului 1918, întitulată *„Die Iudenfrage in Rumänien"* de *I. M. Cargher*, apărută la Berlin în colecţia *Kriegspolitische Einzelschriften*. Ascultă, domnule cititor, tonul bârfirii jidoveşti! Traduc primele două aliniate din întroducere, ca să-ţi poţi face o idee despre ce poate cuprinde restul publicaţiunii menţionate:

Această scriere trebuie să trâmbiţeze în toată lumea jalea unui sfert de milion de suflete omeneşti, adânc robite, strivite fără milă şi groaznic urmărite, cari luptă amarnic pentru a trăi. Această scriere aduce o plângere şi o acuzare; lumea trebuie să judece şi să condamne.

„Din timpurile de teroare ale lui Antioh Epifanes, puţine ţări au mai fost, în cari Jidanii au avut să poarte atâta suferinţă şi mizerie, ca în România; această scriere trebuie să deschidă o privire cutremurătoare asupra tratamentului şi înjosirilor la care sunt supuşi Jidanii în România. Din faptele reproduse după realitate şi în mod conştiincios se ridică către lumea cugetătoare un strigăt sguduitor până la măduva oaselor al celei mai adânci desperări (ein markerschütternder Aufschrei tiefster Verzweifelung"). Dar nespusele chinuri sufleteşti ale sutelor de mii de jidani români, cari în dispreţul oricărui drept şi a oricărei legi, în dispreţul dispoziţiilor tratatului dela Berlin, în dispreţul tuturor cerinţelor omeneşti de progres, sunt torturaţi cu o cruzime bestială până la moarte şi nimicire, pentru aceste chinuri limba omenească nu are putinţă de exprimare".

Mă opresc aici cu citatul, fiind suficient ca orice bun Român să cunoască frazeologia pătimaşă, apocaliptică, în care se îmbracă bârfirea „jidovească" la adresa ţării, care nutreşte şi îmbogăţeşte actualmente 3 milioane de paraziţi din neamul lui Cargher.

Incheiu chestionarul cu o întrebare adresată dtale, domnule cititor: Faţă de aceste mărurisiri ale istoriei, tot nu crezi că trebuie să faci propagandă antisemită împreună cu toţi din jurul dtale?

I. C. CĂTUNEANU.

„Cenzura cărţilor jidoveşti în timpul lui Mihail Sturdza".

Acum 33 de ani, *(în 1897)*, fruntaşii jidovi de pe pământ, adunaţi la Congres în oraşul *Bazel* din Elveţia, au hotărît cum să procedeze, ei ca „Neam ales", să ajungă deasupra celorlalte popoare.

In procesele verbale ale şedinţelor, între cele multe zic: *„Există în mâinile statelor moderne o mare forţă destinată ca să provoace schimbarea opiniunii printre popoare: aceasta-i Presa... Statele însă n'au ştiut profita de această forţă şi ea a căzut în mâinile noastre... Graţie ei ne-am câştigat o mare influenţă... şi ne-am adunat aurul în mâinile noastre* [1]).

Este adevărat că prin presă jidovimea a buimăcit lumea de cap.

Proverbul zice, că boul se leagă de coarne şi omul de minte. Jidovimea a legat minţile unei mulţimi de neisprăviţi prin puterea presei

Prin presă şi prin cărţi, chiar ei, unii pe alţii, se sugestionează şi se întreţin mereu în acel satanic zel de a stăpâni şi conduce popoarele (ce stau cu braţele şi gândirea leneşă).

De când am primit pe aceşti pui de năpârcă, ce-i alăptăm şi-i ocrotim cu atâta mărinimie la sânul cald al acestei ţări, ne-au arătat de nenumărate ori colţii lor de vipere otrăvitoare, dar noi încă şi azi îi gogolim şi-i ţinem strânşi la piept. Dela început chiar, de când s'au târât între ocrotitoarele noastre hotare, neîncetat şi-au proclamat superioritatea şi dreptul lor de a ne stăpâni. Aceasta ei o fac după lege, căci legea lor le spune: *„Dumnezeu a dat Jidovilor putere peste averea şi sângele tuturor popoarelor"* [1]).

Pentru aplicarea acestui precept al legii, Jidovii, printr'o tactică perfidă, s'au instruit reciproc prin editarea unei mulţimi de cărţi, menite să ajungăn umai în mâinile si-

[1]) „Protocols". Procès-verbaux de réunions secrètes des Sages d'Israël. Edit. „La Vieille de France", Paris 1920. C. III, p. 21.

[1]) Prof. Aug. Rohling „Jid. Talmudist" pag. 52.

© BCU CLUJ

gure ale neadormiților străjeri ai diabolicei legi, cari apoi în sinagoge pun în curent pe ceilalți ucenici ai lui Iuda, de isprava ce au să o facă față de isprăvile ucenicilor lui Christos.

In *„Dosarele censurii în Moldova"* dela Academia Română și în cele dela *Arhiva Statului* din Iași, după un studiu interesant făcut de *Radu Rosetti* și publicat în *Analele Acad. Române* (Seria II Tom. XXIX 1906—1907. Memoriile sect. istorice), apare în lumină faptul, că jidovimea în toate timpurile a uzat de arma cărții, prin unele ca să distrugă tot ce nu favorizează realizarea imperiului jidovesc (ca „Minciunile Convenționale" ale jid. Max Nordau), iar prin altele ca să întrețină *„fanatismul cel mai sălbatec și cel mai neîmpăcat ce împinge pe cetitorul acestora la o ură și dispreț pentru tot ce nu e evreu"* [1]).

Mulțimea cărților evreești primejdioase pentru Stat și Legea creștină, cărți cari au pătruns mai ales în Moldova prin toate punctele granitei, l-au făcut pe *Mihail Sturdza* să numească *în 1843* un censor al acestora. Sturdza a însărcinat cu cenzura acestui soi de cărți pe un evreu botezat chiar de el, căruia cu acest prilej i-a dat și pronumele de *Mihaiu* adăogând numele românizat de *Vitlimescu*. S'a pus apoi sub directia și supravegherea Arhiereului *Filaret Scriban*. Vitlimescu și-a îndeplinit cu zel funcțiunea, fapt pentru care a avut multe de îndurat din partea fostilor săi frați de sânge și lege. Cunostea limba evreiască bine, căci în dosare nu se găseste nici-un act prin care s'ar dovedi neexactitatea tălmăcirilor lui. Osteneala censorului o complica mult și faptul că acestea cărți *„existau în mai multe ediții uni, fiind tipărite unele în Rusia, în Germania sau în Austria, altele la Ierusalim"*. *Apoi cele tipărite în țările unde exista censura aveau fiecare câte două ediții uni: una vândută ve față, purtând viza censurii si care fuse curățită de frazele ofenzătoare . . ., și alta vândută Evreilor pe furiș, fără viza censurii sau cu o viză obținută în chip fraudulos și neexpuriată . . .*

Operele în chestiune despart omenirea în două categorii deosebite: *Evreii* și *neamurile lumii*. (Aceste din urmă, adică aproape toată omenirea sunt puse afară din lege față de minoritatea infimă alcătuită de Evrei).

Aceștia, dobitoacele și paserile lor, sunt însemnate cu un semn sfânt, spre a se deosebi de „neamurile lumii", cari se trag dintr'un duh necurat.

Jidovii sunt *„duh viu"* și au *„suflete sfinte"*, iar „neamurile lumii" sunt din „duh stâng și spurcat . . .

Este cu drept ca toată averea neamurilor lumii să fie iertat jidovilor a o lua în orice chip s'ar putea.

Dumnezeu să grăbiască a „adăpa pe Evrei din grăsimea (averea) neamurilor (goim)".

Acel ce ar da în iveală greșelile unui Evreu *„este slobod a se ucide peste tot locul unde s'ar afla"*, chiar numai dacă a zis că voiește a trada pe un Evreu sau averea acestuia.

Evreul care a trecut la legea creștină trebuie ucis, dacă se poate fățiș, iar de nu se poate, *„să se încunjure de tot felul de năpăști, prigonindu-se până la moarte"*, și *„cel ce se va sili mai întâi ca să-l ucidă va săvârși o faptă bună"* [1]).

Astfel de învățături extrase din cărțile lor talmudice alcătuiau timp de veacuri hrana spirituală a acestei populații, care și azi își păstrează acelaș fanatism strâmt și plin de ură, adus din ghettourile în cari petrecuse în evul mediu.

Cu tot zelul de neofit al lui Vitlimescu, de a împiedeca desfacerea în țară a acestor criminale cărți, aproape totdeauna cenzura era înselată și pentru fiecare transport de cărți oprit de ea, zece pătrundeau în țară și continutul lor era împrăștiat printre Evreii din sate și târguri [2]).

Negustorii de cărți alergau: unii la cesaro-crăiasca *„Agenție"*, alții la împărătescul rosienesc Consulat" pentru a cere protecția împotriva lui Vitlimescu și Consulii nu lipseau să intervie la Secretariatul de Stat pentru protejații lor, ceeace complica lucrurile și mai mult.

Altădată mai intervenea câte un rabin pentru a declara că cărțile incriminate de Vitlimescu erau absolut inocente și că censorul este *„fără nici o învițitură sau știință"*, face *„numai zadarnică supărare atât norodului cât și ocârmuirii"* și *„caută zadarnic bucluc"*, sfătuind pe Secretariat să „pue altul cu idee și știință" [1]).

Sub domnia lui *Grigore Ghyka*, Vitlimescu, ridicat la rangul de Stolnic, este însărcinat și pe mai departe cu censura cărților evreești.

In anul *1853*, pe timpul ocupației rusești, sosește o ladă cu cărți evreești. Vitlimescu le declară „potrivnice regulelor censurii" și referă să le sloboadă.

Consulatul rusesc, după stăruința Evreilor, arată Postelniciei că opunerea lui Vitlimescu nu este întemeiată, deoarece în Rusia circularea acestor cărți este învoită de censura rusească. Bazat pe aceasta Postelnicul deasemenea permite slobozirea cărților. Vitlimescu arată într'un raport că cele mai multe din cărțile incriminate nu sunt învoite a circula nici în Guberniile Rusiei, decât cu condiția de a se scoate din ele file întregi. *„Iar cât pentru feliul unora din acele cărți, eu după știința ce o am de limba evreiască și după curătenia cugetului . . . fără nici o sfială le declar vătămătoare și desfăimătoare atât religiei ortodoxe cât si Imperiei rusești. Și de nu va fi deajuns încredințarea mea întru aceasta, se poate ridica toată îndoirea prin cercetare de către o comisie nepărtinitoare, precum de pildă Preasfinția Sa Episcopul Scriban, Reverența Sa Alexandru I, Benes, misionarul englez etc.* (și D. Birman, un prozelit protestant și negustor bătrân), *și dovedindu-se arătările mele neadevărate, sunt gata a mă supune osândei"* [2])

Dupăce arată că unele din citatele cărți lovesc adânc în dignitatea nației, religiei și chiar a Guvernului otoman, și cu toate acestea dacă Secretarul va împlini cererea Consulului *„fără mai departe cercetare, cu lacrimi în ochi îl rog să binevoiască, de a slobozi deadreptul citatele cărți, fără a. mă îndatori în cazul de față, ca șef al censurii, la o conlucrare ce, ca creștin mă asupreste în cuget și îmi aduce o adâncă mâhnire în sufletul meu"* [3]).

Nu este pusă rezoluția pe acest raport, dar este sigur că Postelnicul n'a supus cărțile confiscate la cercetarea comisiei propusă de Vitlimescu. Cărțile vor fi fost slobozite cu sau fără conlucrarea nenorocitului censor, conform dorinței atot puternicului Consulat.

Comunitatea evreească din Iași a voit să profite de această întunecare a trecerii lui Vitlimescu, spre a-i da o lovitură în urma căreia să

[1]) Analele Acad. Rom. Seria II, Tom. XXIX 1906—1907. Mem. Sect Ist. „Despre Censura în Moldova" de Radu Rosetti, p. 474. Studiu după care referez cele ce urmează.

[1]) Op. cit. pag. 474, 475.

[2]) Op. cit. pag. 483.

[1]) Op. cit. pag. 480.

[2]) Op. cit. p. 479.

[3]) Op. cit. pag. 484.

© BCU CLUJ

fie scăpată de nesuferitul lui amestec. Ea a dat Sfatului Ocârmuitor o lungă şi virulentă jalbă împotriva censorului.

Această jalbă, aşternută într'o limbă pe cât de necorectă, pe atât de puţin coloră, începe prin arăta că *„toate naţiile vieţuitoare în acest Principat au fost* tolereite *şi sprijinite cu apărarea guvernială în neatingere nu numai a religiei... dar şi chiar drepturile firesti a societăţilor pe rezonate întreprinderi şi primite urmări"*. Apoi urmează zicând că *„naţia evreiască ce cu atâta indiferenţă îşi păstrează dogmele religiei în neatingere ... se vede bântuită, maltratată şi calomniată de o singură făptuire a unui rău cugetător, anume Stolnicul Vitlimescu" ... „De pildă când a văzut că enfluenţa sa nu poate înrâuri în acestPrinţipat a ne ponegri şi a ne arunca în ura Guvernului, şi-a întins a sa cutezare, precum ne-am înştiinţat, mai departe, arătând Inaltei a Porţii Impărăţii că noi ne-am fi rugând în şcolile noastre pentru neisbutirea Inaltei Porţi la înţeleptele sale planuri"*.

Comunitatea apoi jeluitoare roagă pe Sfat *„să se milostivească asupra existenţei noastre până acum atât de paşnică şi să ne scutească de mai departe arbitrarităţi ... scutindu-ne de înrâurirea sa în toată relaţia cu religia noastră şi cu noi"*.

Lovitura comunităţii evreeşti fu pe punctul de a isbuti. Jalba era iscălită de bancheri bogaţi, printre cari vestitul *Leiba Kahane*, oameni cu trecere, cari aveau în lăzile lor iscăliturile multor boieri. Prin rude, prieteni, şi clienţi de ai membrilor Sfatului, ei ştiură să convingă pe aceştia că Vitlimescu era un fel de membru fanatic care legându-se înzadar de Evrei, da loc la necontenite turburări şi nemulţumiri. Cererea comunităţii mai fiind, probabil, sprijinită şi de Consulatul rusesc, Sfatul hotărî a *„depărta pe numitul fără mai multă prelungire şi a alege pe altul, în locu-i, ca să răspundă în misia sa în mărginire numai a datoriei sale"*.

Vitlimescu şi-ar fi perdut fără îndoială postul, dacă nu ar fi intervenit în favorul său, şeful sub care a fost pus *Arhiereul Filaret Scriban*. Arhiereul Filaret se adresă Sfatului Cârmuitor pentru a declara că Vitlimescu, dat sub direcţia lui *„şi-a îndeplinit datoriile cu sfinţenie, dar şi cu neadormită priveghere a apărat de înrâuririle molipsitoare ce de câtva timp au început a se ivi din partea naţiei evreeşti ...* Firește, au trebuit să atâţe ura ei asupra D-sale tenzorului şi cu atât mai vârtos, văzând că sub priveghierea D-sale nu poate folosi o abuzivă ţirculare a materiilor religioase cu aceeaş neîngrădită slobozenie cu care ea a inundat comerţul şi industria acestui hristianesc popor".

Arhiereul declară că Vitlimescu a lucrat „ca subordonat" al său. Deci cu „tot respectul eu îndrăznesc a-l ruga, pe de o parte ca să binevoiască a păsui rostirea sentinţei sale, până ce i se vor supune lămuririle cuvenite, iar pe de alta *a nu lipsi pe iscălitul de cursul lucrărilor unui asemenea obiect care îl priveşte oficial şi religios*" [1]).

In urma acestei intervenţii Vitlimescu îşi menţine postul de censor, urmând goana împotriva cărţilor evreeşti periculoase cu aceeaş aprindere şi cu acelaş zel. Acest zel l-a făcut să între în conflict chiar şi cu creştinii. In Martie 1855 îl vedem denunţând pe *Teodor Codrescu* şi asociaţii acestuia, proprietarii tipografiei „Buciumul Român", pentru tipărirea unei cărţi evreeşti, neînvoită de censură şi conţinând „huli" împotriva religiei creştine. Codrescu însă se prezintă Secretarului cu manuscrisul, care purta autorizaţia de publicare, dată de Postelnicie în 7 Mai 1854.

Postelnicul (Beizadea C. Ghyka, fiul Domnitorului) indignat de acuzaţia lui Vitlimescu referitor la cartea publicată de Codrescu, îi arată în termenii cei mai aspri nemulţumirea sa.

In urma acestei rezoluţii a Postelnicului, rapoartele lui Vitlimescu până atunci atât de numeroase, se fac tot mai rari [1]). Toate acestea pentrucă acest neam „urgisit de Dumnezeu" nu s'a odihnit până nu şi-a realizat, criminalele sale planuri, mergând până acolo încât au făcut de s'a suprimat total censura şi Censorul Vitlimescu, zelosul crainic al adevărului, prin puternicii Cârmuirii, a fost izolat total din viaţa publică şi a fost constrâns a trăi retras câştigându-şi doar pâinea de toate zilele crescând viermi de mătasă..

Istoria se repetă. Trăim şi azi vremi triste, când solitorii adevărului, binelui şi ai dreptăţii, prin politica lui Izrael sunt depărtaţi dela Tribuna Neamului. Aceasta-i politica de veacuri a „Paianjenului jidovesc, care astfel îşi ţese pânza, încât prin smăcul ce-l pune, zugrumă orice sentiment creştinesc şi naţional din sufletul mulţimii de inconştienţi. In creerul şi vinele acestui obidit popor, din timp în timp svâcneşte conştiinţa şi revolta de a se emancipa sub cruda tiranie jidovească.

Politica ţesută de „Paianjen", prin care de atâtea ori ni s'a tăiat aceste aspiraţii legitime, azi deja este ruptă de către un grup de mari Eroi ai Neamului, de glasul cărora de vom asculta şi de-i vom urma, o să scăpăm din cursa vrăjmaşilor.

V. Ch Maramureşanul.

[1]) Op. cit. pag. 485.

[1]) Op. cit. p. 486.

Jidanii din Basarabia terorizează funcţionarii.

Guvernele văd şi tac ... de frică?

Obrăznicia jidovească de peste Prut, a ajuns la culme. Jidanii-comunişti, ajutaţi de cozile de topor din Guverne şi de presa Rusă-Jidănească-Comunistă, precum şi de ziarele din „Sărindar", terorizează pe funcţionarii Statului, cari nu sunt pe placul lor.

Voi arăta câteva cazuri, din multele ce sunt, pentru a cunoaşte opinia publică, adevărata stare în Basarabia şi a-şi da părerea dacă mai poate dura mult această dominaţie jidovească:

Guvernul Naţional-Ţărănesc (mai bine ar spune naţional-jidovesc) cum a venit la putere a început să samene „Libertatea", libertate faţă de Jidani, căci creştinii nu s'au simţit mai liberi ca sub trecutele guvernări, aceste lifte-jidăneşti au pornit la lucru. Parte pe terenul comunismului, parte pe drumul de acaparare a tot ce este creştinesc şi cu toţii în decomun acord, pentru sabotarea intereselor Statului Românesc.

Funcţionarii, cari au pus rezistenţă-legală, faţă de aceste tendinţe jidano-comuniste, au fost luaţi în primire de ziarele jidăneşti şi în cele din urmă ... şi trimişi la plimbare sub diferite pretexte.

Este cunoscut cazul Inspectorului de Siguranţă *Zaharie Husarescu*, care a lucrat cu cel mai de-

© BCU CLUJ

săvârşit interes deStat pentru stârpirea elementelor jidano-comuniste din Basarabia, a fost mutat, suspendat şi calomniat de presa jidano-comunistă. Pentru ce toată această prigoană? Pentru că nu era văzut bine de trădătorul Stere. Dl. Husarescu nu mai e şeful poliţiilor din Basarabia şi nici stâlpul de granit în contra puhoiului comunist, iar Jidanii-comunişti îşi organizează nucleele comuniste pe toată linia şi când se mai găseşte un poliţist cu curajul de pune la punct aceşti jidani, cari subminează interesele Statului, iată ce i se întâmplă:

Nu demult au fost arestaţi mai mulţi tineri comunişti la *Siguriţa* şi aduşi la Inspectoratul de Siguranţă din Chişinău unde au fost cercetaţi şi dovediţi vinovaţi, presa jidănească, pentru a lua apărarea acestor tineri devotaţi mişcării comuniste, a dat alarma că acei tineri au fost bătuţi de comisarii de poliţie şi maltrataţi până ce au spus că sunt adevăraţii comunişti cari au stingherit ordinea publică, a fost anchetă dela Bucureşti s'a sesizat Parchetul în fine mare pericol „Jidani bătuţi" de poliţie. De remarcat că de câte ori este vorba de un Jidan, toată presa Ruso-jidănească din Basarabia şi cea din Sărindar, începe actvitatea luând apărarea aceluia ce tinde la subminarea Statului.

Este cunoscut faptul când Comisarul de poliţie *Serghie Florescu*, cunoscutul luptător contra comuniştilor, a fost crunt lovit de Jidanii-comunişti cari eşiseră cu steagul roşu spre a manifesta pe stradă, dar presa amintită mai sus, a găsit că tot Comisarul e vinovat fiindcă a intervenit să reprime manifestaţia comunistă şi că trebuia să lase lumea să manifeste în libertate. Justiţia a fost, însă de altă părere, a condamnat, cinci Jidani, la câte un an şi jumătate închisoare.

Tot cu Comisarul Florescu s'a mai petrecut un caz ciudat: Jidanii Averbuch, Grinberg şi Lider, a căror copii erau arestaţi pentru comunism, şi repartizaţi pentru instrucţie la Cab. II, au pus la cale mituirea judecătorului de Instrucţie Ion Vaian, Florescu a prins această mişcare şi a pregătit „Capcana" aşa că în momentul când Jidanii au venit cu banii şi i-a înmânat judecătorului, au fost prinşi de Primul Procuror în unire cu Comisarul Florescu şi daţi pe mâna justiţiei, care i-a condamnat pentru ultraj. (C. P. nu pedepseşte pe mituitor).

De atunci presa locală şi cea din Sărindar, au început campanie contra Comisarului Florescu acuzându-l de diferite nereguli, numai cu scopul de a-l compromite faţă de opinia publică. Este de regretat că s'au găsit şi Români-creştini, cari s'au pus în slujba Jidanilor pentru a da „gata" pe Comisarul Florescu, care şi-a făcut datoria de funcţionar Român.

Funcţionarilor din Basarabia le este frică a-şi face datoria faţă de Jidani-comunişti, pentru motivul că presa îi înjură, iar autorităţile de sus, dacă nu găsesc tot pe funcţionar vinovat, atunci stau şi nu iau nici o măsură contra calomniatorilor.

In Basarabia Jidanii fac ce vor, ei dictează autorităţilor ce să facă şi ce să nu facă. „Dictatură Jidănească". Până când, până când ? ? ?

CORESPONDENT.
— Basarabia. —

Cum fac Jidanii milioanele!

Comerţul, sub toate formele este în majoritate unicul mijloc de viaţă a Jidanilor. Ei au falşificat sensul adevărat al cuvântului „comerţ", care în termeni economici, înseamnă punerea la dispoziţia consumatorului, spre satisfacerea trebuinţelor sale, a tot ce este capabil să-i satisfacă o trebuinţă, înfăptuind astfel circulaţia bunurilor economice. Comerciantul, este acela, care se interpune între producător şi consumator, prin mâinele căruia trec bunurile de consumat, fără nici o prelucrare. El trăeşte adesea numai din specularea acestor bunuri de consumaţie, pe care o anumită categorie de comercianţi, le falşifică — prin diferite mijloace şi metode, — care prejudiciază sănătatea consumatorului.

Este cunoscut tuturor, efectul spirtului metilic, întrebuinţat în falsificarea vinului. Toate măsurile legale sunt fără efect în faţa beciurilor misterioase, care au devenit adevărate pivniţe-laboratorii, unde se prepară otrava cu care se distruge sănătatea poporului român. Zilnic citim în ziare cazuri mortale, ori paralizii — ca pierderea vederii — în urma consumului de vin falsificat cu spirt metilic. O statistică exactă şi cinstit întocmită pe întreaga ţară, de cazurile mortale, provocate de spirtul metilic, ar da un procent îngrozitor.... Dar cine are vreme să se ocupe de asemenea lucruri, de interes general-naţional?....

In vreme ce jupânii îşi umplu tejghelile cu banul agonisit din greu de ţăranul român, satele se pustiesc tot mai mult, copiii se răresc în sate, iar gospodăriile pustii, se vând la mezat de cămătarii jidani, care iau locul plugarilor şi păstorilor români. Vreţi dovadă? Maramureşul, este icoana fidelă de ce va deveni România Mare de azi, mâine!....

Vor spune poate sociologii, că este lupta naturală dintre indivizi, pentru existenţă. Da!

— Nu însă o luptă loială şi cinstită!

Mijloacele de îmbogăţire, parvenire şi specula, sunt infinite pentru Jidani. Ei concurează, mituesc, speculează, peste tot uniţi, solidari şi cu ajutoare financiare din'năuntru şi din afară. Pentru Români sunt inexistente asemenea mijloace; dacă încearcă să le aplice, din lipsă de obişnuinţă, dă greş.

Iată câteva exemple de practică jidovească:

1. — La toate licitaţiile publice de furnituri — de orice natură — la Stat, Judeţ, Comună, Armată şi Instituţii, Jidanii parvin înaintea Românilor, obţinând adjudecări de licitaţii pe seama lor. Cum?

Prin unul din mijloacele de mai sus. Mai adesea, de conivenţă între ei, sub sau supra licitează, apoi când unul de al lor obţine licitaţia, ceilalţi se retrag, primind în schimb filodorma aranjată anterior.

Aceasta în cazul când n'au aranjat alte combinaţii mai sigure, mai rentabile.... Exemple, întâlnim zilnic, în viaţa practică.

2. — Dacă afacerile, comerciantului sau fabricantului jidan, merg ceva mai greu, pentru a deveni curând milionar, sau dacă împrejurarea este favorabilă, (o mică atmosferă de criză economică) falimentul este gata. Aranjarea lui este atât de dibace, că peste puţin timp, falitul Jidan, sub alt nume, sau al soţiei, deschide o nouă întreprindere mult mai mare ca cea anterioară.

In caz că situaţia nu este favorabilă falimentului, se recurge la

© BCU CLUJ

foc care este radical. Asigurare şi apoi foc. Ex. destule: la Galaţi zilnic. Unul, petrecut la Iaşi în str. Uzinei No. 68, proprietatea d-lui Lupu Natanzon, la 21 August c. este destul de elocvent. Prăvălia goală, dar asigurată pentru 200 de mii de lei, a fost umplută cu lăzi goale stropite cu gaz şi cu cutii de conserve goale. In ziuă a simulat plecarea de acasă în Basarabia şi în urmă a dat foc.... Intâmplarea a făcut ca alături să locuiască un Inspector de poliţie, care a fost avizat imediat, luând primele măsuri pentru stingerea focului. Ancheta a stabilit vinovăţia d-lui Natanzon, care a şi fost arestat.

In acelaş fel se procedează în majoritatea cazurilor de *„incendiu comercial"*. Când planul nu reuşeşte, Jidovii intră la închisoare.

Ce bine ar fi, pedeapsa cu munca silnică pentru toţi aceşti incendiatori sociali; ba chiar pedeapsa cu moarte, s'ar impune în cazurile flagrante, când te gândeşti că pe urma unui asemenea foc, rămân zeci de familii pe drumuri şi fără nici un adăpost.

3. — Obişnuit comerciantul Jidan ori industriaşul — şi mai cu seamă fabricanţii de băuturi spirtoase — pentru ca să se îmbogăţească cât mai repede, recurg la încălcarea legilor.

O lege care face mult sânge rău Jidanilor cârciumari, este legea repausului duminical. In mod obişnuit săteanul nostru, merge la târg mai mult în zi de sărbătoare. Aceasta fie ca o distracţie, fie din obişnuinţă; pentru el este avantajos în zi de sărbătoare, întrucât mergând la târg, vinde dintru ale lui şi cumpără cele necesare.

De aceasta profită Jidanii, care Sâmbăta stau închişi în sinagogi, iar Duminica, — ziua când tot creştinul ar trebui să fie la biserică — ieşeîn calea goimilor, la marginea târgurilor, dela care cumpără pentru speculă toate cele aduse de ţărani de vânzare.

Un fapt destul de elocvent: din raportul Chesturei Poliţiei Iaşi, No. 15.393—1930, reiese că în intervalul dela *11—17 August* a. c., adică în şase zile, au fost daţi în judecată 26 de contravenienţi la legea repausului Duminical, dintre care numai unul are nume românesc, restul toţi sunt Jidani. Din acest tablou, se poate trage şi concluzia proporţiei în care Jidanii au acaparat comerţul românesc.

Din cele de mai sus se poate vedea cât de uşor fac Jidanii dela noi milioanele, în vreme ce un comerciant Român este concurat şi sabotat, până ce dă faliment. Numai Jidanii ştiu să se sustragă tuturor îndatoririlor, ocolind legile ţării şi de multe ori încălcându-le, cu cinism, în paguba Românilor, *care regresează în aceeaş măsură în care Jidanii progresează.*

G. FĂCĂOARU.
— Iaşi.

Corespondenţă din Germania.

Sub razele Svasticei!

Cu prilejul alegerilor pentru noul Reichstag, din Germania, prevederile noastre, în ce priveşte afirmarea partidului naţional-socialist de sub conducerea lui *Adolf Hitler*, ca al doilea partid putirnic din Germania, au fost pedeplin confirmate, prin strălucitul rezultat din ziua de 14 Septemvrie. Succesul lui Hitler a întrecut aşteptările tuturor — chiar şi a conducătorilor antisemiţi.

Jidănimea şi farsorii dela Geneva sunt năuciţi! Citesc mereu ziarele cu rezultatul alegerilor, se freacă mereu la ochi şi tot nu le vine să creadă! O ascensiune aşa de rapidă a unui partid politic — şi mai ales în Germania — este unică în analele vieţii politice mondiale!

Iată bilanţul partidelor politice, din Germania, în 1928 şi în 1930:

Partidul	20 Maiu 1928		14 Septemvrie 1930	
	Voturi	Mandate	Voturi	Mandate
Social-Democrate	9.150.533	152	8.572.016	143
Deutschnatjonale	4.380.196	73	2.458.515	41
Zentrum	3.601.980	62	4.128.497	68
Comunist	3.262.876	54	4.587.708	76
Deutsche Volkspartei	2.678.532	44	1.576.199	26
Statspartei (Dem.)	1.448.763	25	1.322.608	20
Wirtschaftspartei	1.395.650	23	1.379.359	23
Bayerische Volkspartei	1.154.073	16	1.058.556	19
National Socialişti	809.939	12	*6.401.210*	*107*
Chistl. Nat. Bauern	755.873	13	971.046	16
Volksrecht	133.014	2	245.216	4
Deutsche Bauern	482.210	8	337.347	6
Landbund	327.124	5	180.843	3
Hanneverauer	—	—	148.521	2
Sächs. Landvolk	127.633	2	122.590	2
Konservative Volkspartei	—	—	313.946	5
Christl. Soz.	110.664	—	856.127	14

Iată, iubiţi cetitori şi semnificaţia acestor cifre:

Creşterea numărului de voturi la *comuniştii* se explică prin haosul şi mizeria întronată în Germania de către partidele trădătoare şi demagogice. Minciunile înghiţite de 12 ani, mizeria adusă de planurile Jidoveşti Dawes şi Joung, şomajul ucigător, au adus la disperare sufletele slabe, desechilibrându-le moralul şi împingându-le în braţele comunismului.

„Zentrum" şi *„Bayerische Volkspartei"*, partide confesionale, partidele popilor — cari, ca şi la noi, în loc să-şi vadă de biserică şi de cele sfinte, se ţin de ghişefturi şi de ticăloasă politică de partid, în timp ce Jidanii şi sectele finanţate de ei dărâmă instituţia cu care ei nu sunt întru nimic identificaţi, ba chiar mai mult, ca o culme a nerusinării, sunt chiar membri ai acestor puturoase secte, cum este de exemplu, francmasoneria; aceste partide nu s'au sfiit să dea mâna cu cei cari scuipă crucea şi pe *Cel* pe *Care* ei, preoţii, *Il* slujesc — cu Jidanii, tolerându-i în partid şi punându-le chiar să candideze pe listele lor. Dacă au reuşit întrucâtva să-şi menţină poziţiunile, nu an reuşit, graţie popularităţii lor în massele poporului, ci modului sui-generis de a teroriza sufletele catolicilor. Nu mi-a venit să cred, că în secolul al XX-lea se mai poate face propagandă, ca în evul mediu! Nici mai mult, nici mai puţin,

© BCU CLUJ

partidul popilor, ameninţa înainte de alegeri pe creştinii catolici, că dacă nu le vor da voturile, vor merge după moarte în iad. In sensul acesta au ţinut predici în biserică, au lipit afişe electorale scandaloase! Iată conţinutul unuia lipit pe poarta bisericii din Berching la Beilugries în Oberpfalz:

„Catolici! Auziţi! Voiţi, voi, ca în ziua morţii voastre, — după alegeri — sufletele voastre să fie în ordine? Atunci, alegeţi: Bayerische Volkspartei! Lista No. 8".

„*Deutsche Nationale Volkspartei*" de sub conducerea lui *Hugenberg*, partid aparţinând mai mult vechei clase autocrate antebelice, impregnat cuspirit de castă, neîndrăznind să ia atitudine contra Jidanilor şi fiind mâncat de lupte intestine, în trecutul Parlament, a trebuit să-şi închine steagul în faţa mişcării hitleriste.

„*Deutsche Staatspartei*", ieşit din furnizoarea lui *Demokrat-partei* (partidul decedatului Stresseman) şi Jungdo, — partid nou, creiat de Jidani, ca o diversiune electorală, a debutat lamentabil şi nu are să treacă mult, ca întreaga tarabă de ace şi mosoarele politice să dea faliment complect!

„*Partidul social-democrat*", a suferit un evident eşec! Pierderea este mai mare decât 10 mandate, ţinându-se seamă că vechiul Reichstag avea numai 491 scaune, iar noul Reichstag numără 577. In vechiul Reichstag avea un procent de $^1/_3$, în noul Reichstag nu mai are decât $^1/_4$, iar dacă s'ar face alegeri noui peste câteva luni de zile, în urma atmosferei creiată de rezultatul alegerilor, n'ar mai avea nici jumătate din mandatele de astăzi.

Pentru *naţional-socialişti*, aceste alegeri au fost o adevărată sentinţă a poporului german. Având de luptat cu puterea banului, presei, radio-ului, cu teroarea aşa ziselor organe de ordine ale statului, puse toate în slujba partidelor, reuşeşte totuşi şi numai într'un interval de doi ani, să-şi ridice numărul voturilor dela 809.000 la 6.401.000 şi pe cel al deputaţilor dela 12 la 107! Inteligenţa şi energia şefului, ordinea, disciplina şi munca fără preget a celorlalţi conducători antisemiţi, au colaborat la recoltarea strălucitului rezultat. Un exemplu tipic de muncă ni l-a oferit partidul lui Hitler, prin colosala propagandă electorală, care a culminat prin 8.000 întruniri publice, într'o singură zi, pe întregul cuprins al Germaniei! O adevărată lavină! Şi nu cu bani subvenţionaţi s'a făcut această propagandă, ci cu sufletul şi mizera contribuţie materială a fiecărui soldat al mişcării. Toate întrunirile erau cu intrare. Trei, două, o marcă, 0,50 pfenigi, locul! Şi nu mai găseai bilete cu 2—3 zile înainte, şi chiar cu o săptămână, când vorbia Hitler! Localurile unde vorbeau oratorii antisemiţi erau înconjurate cu armată şi poliţie şi nu puteau pătrunde decât fericiţii muritori, cari aveau cumpărate bilete din vreme. Valuri de mii de oameni se scurgeau către localul de întrunire. Imediat se improvizau întruniri în alte 3—4 localuri, pentru zecile de mii de cetăţeni rămaşi fără bilete. In întruniri, domnia entuziasm până la delir! Solidaritatea şi sacrificiul soldaţilor mişcării hitleriste s'a văzut şi confirmat şi cu ocazia cumpărării imobilului pentru stabilirea unui local propriu al partidului. Sutele de mii de membri au contribuit fiecare cu câte 2 mărci la cumpărarea unui splendid palat, aşezat în cel mai frumos cartier al Münchenului. *Astăzi, deasupra palatului din Königsplatz fâlfâie un impunător drapel cu svastică!*

Revenind la rezultatul nouilor alegeri şi comparând acest rezultat cu rezultatul alegerilor din 1928, ne dăm perfect de bine seama de giganticul pas făcut de Hitler şi de strălucitele perspective ale viitorului. 6.401.000 Germani conştienţi, înfruntând forţele oculte ale masoneriei şi jidovimei, afirmă prin votul lor o nouă voinţă de Stat, un nou sistem de gândire de Stat, afirmă că muncitorul patriot german, muncitorul cu pumnul ca şi cel cu creionul voieşte să creieze un al treilea Imperiu, în care Germania să fie a Germanilor!

Cabinetul *Brüning*, format din elemente din centru şi dezertorii din partidul lui Hugenberg, este la pământ fiind pus în ridiculă minoritate! Mare panică este în Franţa ca şi la Geneva! Presa italiană jubilează şi felicită poporul german de noua directivă imprimată prin alegeri! Dar marele Kahal nu se dă bătut! Pe sub pământ lucrează pe capete! Se pune la cale o coaliţiune burghezo-marxistă. Această coaliţiune nu va avea alt efect, decât să grăbească sfârşitul partidelor burgheze şi să bătătorească calea spre frânele statuluin a lui Adolf Hitler!

Ce mai zic, dobitocii noştri de politiciani, cari considerau o ruşine, a te apăra contra pericolului jidovesc, iar pe studenţi şi, pe conducătorii L. A. N. C. îi împroşcau cu cele mai mârşave invective când azi un popor cu o fantastică cultură şi cu un trecut istoric se declară antisemit şi când, mâine, acest popor de 70 milioane cetăţeni va fi guvernat de un guvern antisemit?

Ca răspuns la strălucitul succes al antisemiţilor germani, ca *răspuns marei simpatii manifestate de Adolf Hitler pentru mişcarea antisemită din România* şi ca răspuns la chemarea lui Hitler din marele lui manifest lansat înainte de ziua alegerilor, chemare, care glăsueşte astfel: „Jede Hand, die sich uns in Europa aus gleicher Not und gleicher Gesinnung heraus bietet, wird einst von uns dankbar ergriffen werden" — noi, soldaţii mişcării antisemite române, strigăm:

Heil Hitler!

CORESPONDENT
— Germania. —

Dacă ţăranu-i talpa ţării, atunci trebueşte salvat!

De o vreme încoace se scrie prin gazetele mari din Bucureşti, că ţărănimea din multe părţi îşi ridică glasul prin adunări contra cametei, care la noi în ţară a devenit o boală mai îngrozitoare decât chiar ciuma, — ba s'a înfiinţat şi o societate care luptă pentru acel scop numită: „*Liga contra cametei*".

Glasul ţăranilor români ridicat în adunările susnumitei „Ligi", în primele întruniri n'a prea fost luat în seamă de către atotputernicii zilei, dar ţinându-se astfel de adunări de nemulţumire tot mai des, glasul ridicat de nenorociţii ţărani, încătuşaţi de către bănci şi cămătari, a străbătut şi prin uşile căpătuşite a d-lor miniştri, iar domniile lor prin domnii prefecţi, fără mare bătaie de cap, au oprit să se mai ţină astfel de adunări, cu toate că ar fi fost mai înţelept să fi oprit pe cămătari să jupoaie poporul, cu 30—60 la sută dobânzi, ba poate şi mai mari, după sumele ce s'au fost împrumutat, căci atunci ţăranii n'ar mai fi fost nevoiţi să alerge la adunări zeci de kilometri.

Eu, ca ţăran, încă de câţiva ani am atras atenţiunea celor în drept despre cele ce se petrec pe sate, cum cămătarii încolţesc din ce în ce mai cu furie pe bietul plugar; coloanele revistei „Infrăţirea Ro-

© BCU CLUJ

mânească" îmi stau mărturie, când cu data de 7 April 1927, arăt cum un ţăran român, pentru suma împrumutată de Lei 11.000, la 650 zile i s'a făcut socoteală să plătească suma de Lei 36.278.

La 15 Iunie 1927 în coloanele aceleiaşi reviste am arătat în articolul „Ce fac partidele politice", cum muncitorii români dela Minele de cărbuni din Aghireş erau jefuiţi, socotindu-li-se dobânzi de *una sută douăzeci la sută.*

Tot în coloanele susnumitei reviste No. 9, din 1 Martie 1928, am descris pe larg în articolul „Din durerile Maramureşului", cum ţăranii români, invalizii, văduvele şi orfanii de războiu sunt jefuiţi fără milă de cămătarii jidani, care le socoteau dobânzi până la 6516 la sută, citiţi bine: *Şasemii cincisuteşasesprezece la sută.*

Glasul meu simplu, de ţăran, n'a putut străbate zidurile groase ale palatelor ministerelor, iar ţăranii români au suportat acele greutăţi până au căzut sub povara lor. De ultima lor svârcolire, depe patul morţii, liftele fără suflet s'au speriat şi au început să sbiere; aleşii naţiunii au sărit ca muşcaţi de şarpe, ca nu cumva pielea subţire a cămătarilor, să intre în mâinile aspre ale ţăranului. Pe urma vaietelor jidoveşti am văzut miniştri şi ajutorii lor călătorind ziua şi noaptea până colo departe în nordul ţării, dar:

Tot hoţul de păgubaş.

Ţăranii bătuţi, închişi, dimpreună cu conducătorii lor şi cu preoţii, cari m'au făcut decât să ceară celor mari, să mai slăbească puţin cătuşele ţăranilor, şi să facă să înţeleagă şi cămătarii că şi răbdarea ţăranului are o margine.

Nu tot astfel au păţit-o Jidanii. Deşi comisiunea care a făcut anchetă, a stabilit că focul dela Borşa n'a fost pus, ci s'a aprins din lenevia doctorului Jidan, totuşi... scriu gazetele, că se va da Jidanilor din Borşa un primajutor de.... Douăsprezece milioane lei din partea Statului.

Dar pe bietul *Vasile Ţiplea* invalid din *Fereşti*, jud, *Maramureş*, cine-l va despăgubi că a plătit dobândă de 6516 la sută? Aceasta s'a scris de doi ani şi jumătate şi nu cred să se fi luat nici o măsură contra jupânului Elich.

Ar fi bine ca cei în drept să ia măsuri, cât mai urgent, să nu se distrugă „talpa", căci atunci întreg edificiul se va dărâma.

IOAN L. POTRA
— Cluj. —

Un apel către toţi Românii Creştini.

„Ce trebue să ştie orice Creştin".

Frate creştine şi fráte Române!

Inainte de a te apuca de cetit aceste cuvinte, asvârle din inima şi din sufletul tău — cel puţin pentru o clipă — orice patimă şi orice dor de îmbogăţire şi negrăbit, gândind cu tot sufletul la viitorul ţării noastre, ascultă!

Te-a făcut Dumnezeu om cu ochi cu cari să vezi, urechi cu cari să auzi, gură cu care să vorbeşti şi *creer cu care să înţelegi.*

Trăind apoi la un loc cu alţii, vezi multe, auzi multe, vorbeşti multe şi faci multe. Dar... hai să te întreb aşa cinstit şi gospodăreşte: Ai băgat deseamă că noi Românii ori cum am da-o, am suci-o, ori cum am învârti-o *tot rău ieşim?* Ai băgat de seamă *că în ţara noastră străinii sunt în frunte şi Românii în coadă?*

Ai băgat de seamă cum Românii noştri cari prin credinţă în Dumnezeu au înfruntat atâtea urgii, acum după războiu *nu vreau să mai creadă în Dumnezeu?*

Ori unde te-ai duce, ori încotro te-ai întoarce, nu vezi decât beţii, certuri, bătăi, omoruri, procese, curvişaguri, copii din flori, boli lumeşti, hoţii, minciuni, schisme, nedreptăţi ş. a. Duhul blândeţei şi iertarea a dispărut din sufletul oamenilor. Dreptate nu-i. *Cine munceşte cinstit, moare de foame; iar cei ce numai trântoresc şi speculează, au bani, au palate, trăiesc bine şi se sparg de graşi.* Lumea a uitat învăţăturile lui Hristos şi toţi cu limba scoasă, fug după averi.

Bogăţie, bogăţie şi iar bogăţie; iată ţinta tuturor. Bogăţia e Dumnezeul la care se închină lumea acum şi pentru bogăţie se fac în lume toate ticăloşile. Pe deasupra tuturor a mai venit şi politica, să mai învenineze lucrurile. Români de un sânge şi de-o lege, ba de multe ori chiar fraţi, sunt într'o duşmănie de moarte din pricina politicei. Pe chestie religioasă iarăş se sfădesc. In ţară totul merge numai pe minciună şi pe mită. *Vecinii se pregătesc mereu de războiu,* ca să ne steargă de pe faţa pământului. In acest timp oare la noi ce măsuri se iau? La noi lumea în loc să se unească şi toţi uniţi să lupte pentru ţară, toţi fac paradă de naţionalism, *dar aproape toţi lucră contra, unii cu ştiinţă, iar cei mai mulţi fără ştiinţă.*

Nu trebuie să fi profet ca să vezi un lucru: *Dacă merg lucrurile tot aşa şi nu se trezeşte poporul de cap, vom dispărea ca naţie din lume.* Istoria lumii arată că în orice ţară din lume când s'au întâmplat celea ce se întâmplă astăzi în ţara noastră, acea ţară — sau mai bine zis acea naţie — a dispărut de pe faţa pământului.

Şi atunci te întrebi: 1. Care sunt cauzele care au făcut lumea să devie aşa? E natural să te întrebi întâi de cauze, căci ca şi medicul; dacă ştii cauza răului, ştii şi leacul. 2. Ce să facem apoi ca să apucăm iarăş pe drumul bun? Iată două întrebări, la care mulţi s'au gândit, dar puţini le-au dat de cap. Şi pe mine, ca român, m'au interesat lucrurile acestea şi de vre-o 10 ani de zile studiez pentru aflarea răspunsului la aceste două întrebări. De 10 ani am studiat fel de fel de *cărţi şi documente secrete* şi din toate am scos deoparte ceea *„ce trebuie să ştie orice creştin"* şi orice Român cu dragoste pentru patria lui. Toate cele ce le-am aflat le-am strâns într'o carte de vre-o 400 de pagini şi întitulată chiar *„Ce trebuie să ştie orice creştin".* Dar fiindcă ceea *ce am scris e numai şi numai adevăr,* şi neláudând pe nimenea, mai ales din cei cari conduc ţara, nu pot găsi bani ca s'o tipăresc. Ia să fi lăudat un anumit partid, sau oamenii dela cârmă, să fi văzut cum mi s'ar fi pus milioane la dispoziţie pentru tipărire, ba şi câteva sute de mii pe deasupra ca mulţumită. Dar cu toate că sunt sărac, nu vreau să-mi vând sufletul, nu vreau să-mi vând ţara şi neamul din care m'am născut. *Cine va citi această carte, va afla cele mai mari adevăruri din lume, va afla cum jidovimea conduce din umbră toată lumea şi va afla o mulţime de secrete, care n'are de unde le şti.* Ceea ce spun nu-i laudă, căci trebuie să se ştie: Eu sunt creştin şi nu Jidan, ca atunci când am de vândut un măgar răpciugos, să spun că-i ca „Ducipalul" lui Alexandru Macedon. In criza aceasta de astăzi, însă, când lumea aleargă cu gura în vânt după parale, e cam greu de găsit aproape un milon de lei ca să tipăresc asemenea lucrare. Mulţi, când le-am spus câte greutăţi întâmpin cu tipărirea, mi-au spus: „Da lasă-i dracului de oameni, ceţi baţi d'a capul cu soartea lor? Lasă să şi piară dacă-s proşti!"...

© BCU CLUJ

Eu însă nu mă împac cu judecata aceasta. Cine vede hoțul și nu spune, e ca și cum ar lua parte la hoție; cine vede care-i cauza răului în țară și nu o spune, ca să poată lumea să-și ieie măsurile de apărare, e un trădător; și eu nu vreau să fiu trădător. Vreau cu orice chip să deschid ochii oamenilor și după puterile mele să-i luminez. Ca să pot tipări însă lucrarea, alt chip nu-i, decât oamenii cari vreau să aibă cartea, *să trimeată banii înainte;* cu cari bani se va cumpăra hârtia și se va plăti tiparul. O carte așa de mare costă astăzi cam 350—400 de lei, mai ales că va avea și chipuri.

Eu însă nu vreau să fac nici un ghește și de aceea socotind să iasă chiar numai hârtia și tipăritul am fixat prețul 100 de lei. O fi mult și 100 dar de...*nu poți fi și cu slănina în pod și cu curechiul uns;* și cu cartea din care să te luminezi și cu bani în pungă. Ca totdeauna însă când e vorba de dat bani, cititorul mai degrabă se lasă păgubaș de carte.

Indată diavolul vine la ureche și dacă cititorul e tânăr, îi șoptește: „Cu 100 de lei mai degrabă *faci un chef* cu 5—6 sticle de bere". De îi femee, îi șoptește: „Cu o 100 de lei mai degrabă iai niște *cremă și niște pudră* cu care să te faci frumoasă". De-i bătrân, îi șoptește: „Cu 100 de lei mai degrabă iai niște *vinișor* și *niște tutun*". Și iacă așa diavolul mai totdeauna iese învingător. Omul mai degrabă se lasă păgubaș de știință, dar nu se lasă de altele care de multe ori îi strică. Nu-i de mirare dar că e atâta neștiință în poporul nostru, căci el nu vrea să știe, că acel care n'are carte, n'are nici parte. Imi place să cred că cititorul acestor rânduri nu se va lăsa ispitit de gândul rău, ci va trimite cu orice chip. *La urma urmei te închipui că ai perdut 100 de lei.* Cartea e scrisă așa fel cas'o înțeleagă orice om. Tocmai aici e greul mare, de a scrie cărți care să fie înțelese și de oamenii din popor. La noi, aproape tot ce s'a scris, s'a scris — cum zic românii — păsărește. In carte am scris despre următoarele: Istoria Evreilor. Cum au ajuns ei în țara noastră. Credința lor *(Talmudul).* Ce cred jidanii despre Dumnezeu, îngeri, draci, taine, profeți, suflete, rai, iad, Mesia, cum înțeleg ei cinstea și morala în viață, patima lor de bogății, înșelarea creștinilor, camăta, cât prețuesc femeile ș. a. Jom Kipur. Col Nidre, Cappors, Ce cred jidanii despre creștini. Iubirea aproapelui, De ce omoară jidanii pe creștini. Ce fac cu sângele acela, ș. a.

Cahalul (Organizarea jidanilor din lumea întreagă), Excomunicarea Cheremului, Ziariștii din țară. Patimile dintre oameni: băutul, fumatul, hoția, desfrâul, dominația. Condițiile de organizare a omenirei. Pe cine a trimis Dumnenzeu ca să mâtuie lumea, Apostolii, Toate rătăcirile de credință dela Apostoli și până astăzi. *Franc-Masoneria,* cum e organizată, în grade și în toată lumea, secretele ei, filosofia Franc-Masonică, Magia, Ce urmărește Franc-Masoneria în lume, Cum se omoară în Franc-Masonerie, Femeile în slujba Franc-Masoneriei, Cel mai mare servici de spionaj din lume. Asociații subversive (cu gând rău) I. M. C. A., — F. A. S. C. R., — O. D. A. S., — L. D. O., — A. R. P. U. P. E., — Societățile Teosofice, — C. F. S. R., — A. P. R. — S. R. D. — Cercetăsia ș. a. Liberalismul, Socialismul, Comunismul, Ce au făcut jidanii în Rusia, *Vestitele Protocoale ale înțelepților din Sion,* Cine pune la cale revoluțiile și războaiele dintre creștini, Cine câștigă pe urma lor, Cum luptă jidanii în războiu, Cine a pus la cale războiul din 1914—18, Cine pune la cale viitorul războiu din 1935, Jidanii vânzători decarne vie, Cum înșeală fetele creștinilor și încă alte multe-multe lucruri.

După cum se vede, am scris întreaga *doctrină antisemită* ca să se vadă pe ce se bazează lupta contra jidanilor.

Pe zi ce trece, pericolul se mărește, jidovimea năvălește la noi, ne ia putința de trai, ne ia pământul și ne lasă muritori de foame. Ca drept ciudă, arăt câți jidani au venit la noi numai în 5 ani și jumătate: In 1918 au năvălit 116.000, 1919 — 290.000, 1929 — 116.00 1919 — 290.000, 1920 — 418.750, iar în jumătatea anului 1923 pe cât e făcută statistica arată 210 130, ceeace ar face pe anul întreg 400 și ceva de mii de jidani.

Dar cei luați cu teritoriile alipite? Dar cei cari au mai venit de atunci încoace? Dar cei cari se nasc? Dar cei cari vin zilnic de peste Nistru? E o grozăvenie! Și totuși lumea nu se deșteaptă. Ei vin după planul dat de „Alianța Israelită Universală", ca la viitorul războiu ce-i pus la cale tot de jidani pentru anul 1935, cu scop de a distruge România, ei silesc să fie mulți, ca să ocupe țara noastră și a lor să fie pe veci. Lumea trebuie să se deștepte de cap, dacă vrea să nu ajungă roabă la jidani: dar deșteptarea nu vine până nu va fi lămurită și lămurirea nu se poate face, până ce nu va citi cărțile scrise de Românii curați la suflet și cu dragoste de țară. Lucrul acesta vrea să-l împlinească lucrarea mea. *De aceea rog, pe fiecare român să trimită 100 lei, ca să aibă asemena carte. Cine are și vrea, e rugat să trimeată mai multe sute, ca să se poată tipări și mai multe cărți.* Acela va primi înapoi ori atâtea cărți câte sute a dat, ori va primi banii după ce se vor vinde cărțile. *Totodată frate creștine ești stăruitor rugat ca să îndemni pe câți mai mulți oameni vrednici din sat ca să trimită bani pentru această carte.* Cu cât vor sări mai mulți, cu atât cartea va eși în condiții mai bune. *Unirea face puterea și se știe că omul când vrea, face.* Toți acei cari înclină spre bolșevism, cei cari s'au rătăcit de adevărata credință, cei cari își pun capul după politică ș. a. sunt rugați să facă rost de această carte și-l vezi că pentru o dau un sfat: Când te duci la unu și-l rogi să trimită bani pentru această carte și-l vezi că pentnru o așa sumă neînsemnată se lasă mult rugat și tras de mânecă, *lasă-l dracului ticălos!*

Acela nu merită numele de om, care atunci când țara lui e pe marginea prăpastiei, el mai degrabă dă banii pe alte fleacuri decât pentru luminarea minții. *Par'că dacă n'o să dee 100 va fi mai boga?* Nu. *Dacă va da-o, va fi mai sărac? Iarăș nu.* In speranță că apelul meu nu va întâlni numai de cei cari bagă brânza în ulcior și înting cu mămăliga pe dinafară și nici numai de aceia scumpi la tărâte și ieftini la făină, mulțumesc tuturor celor cari vor vrea să răspundă la apel și cu deosebită stimă semnez:

GHEORGHE AMANCEI.

P. S. Banii îi trimiteți pe adresa: *Gheorghe Amancei,* com. *Sălciua-de-Sus,* jud. Turda.

Veți primi dela mine adeverință pentru primirea banilor.

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul „ANTI-JUDEO-MASONIC"

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.

BUCUREȘTI.

© BCU CLUJ

Ce zice dl prof. N. Iorga?

Cetim în ziarul întitulat „*Naționalul Vâlcii*“, foaie vâlceană a partidului național de sub prezidența Dlui Prof. N. Iorga, următorul articol publicat în numărrul de Sept. 1930, întitulat

„DRAGOSTE CU DEASILA“

Evreii goniți de sărăcie, de alte neamuri și de revoluția rusească au năvălit ca lăcustele înfometate asupra țării noastre, cerându-ne ospitalitate pentru câțiva ani, după care se vor căra spre Palestina. Cei „câțiva ani“ au trecut de zece dar ei nici gând n'au să plece! Au dat aici de traiu bun, ușor, exploatând pe Români, cărora vor să le arate ei drumul pribegiei. I-am poftit la masă și acum nu ne mai lasă nici firimiturile! Dacă noi acum ducem greu cu ei, dar urmașii noștri cum vor duce-o cu urmașii lor, mai răi ca omizile?

Se știe că pe oasvetele obraznic nimeni nu-l mai poftește la masă, cum nici pe cel care scornește defăimări numelui și neamului, altfel nu se mai socotește om deplin.

Prietesug cu cel ce te sapă și dragoste cu deasila nu se face. Nu e om acela care, gândindu-se la păcat, cuibărește insectele parazite în haina și cămașa lui. Vrăjmașul cinstit și pe față poate fi stimat fiindcă și el te stimează (te socotește om), dar cel necinstit, ascuns și viclean, nu merită stimă, chiar dacă ar urlá, ar zbiera și-ar țipa peste nouă hotare minciunile toate câte-i vin în minte, așa cum fac Evreii noștri.

Pentruce să aibă totdeauna dreptate cel ce strigă și pârește?!?

Numai pentrucă strigă? Și numai pentrucă strigând Evreii prin presă aude Liga Națiunilor?

Români, câți mai aveți simț românesc, BOICOTAȚI PE EVREI, pentruca să n'ajungă ei atât de tari încât să ne arunce ei pe noi Românii afară din România! Gândiți-vă la viitorul urmașilor noștri!

Vreți s'ajungă robi Evreilor? Lucrați înainte în slujba lor. Vreți să fie ei, urmașii, stăpâni în Țara Românească? Feriți-vă de lifta ovreiască! Nu cumpărați, nu vindeți, nu le închiriați, nu le arendați nimic Evreilor. Dac'ați urma așa, barem timp de 5 10 ani, ei ar pleca dela noi și copiii noștri vor fi oameni liberi în România! Altfel, vor fi robi ori izgoniți de Evrei!!!“

Ce ziceți domnule profesor Iorga despre conținutul acestui articol? Iată o dovadă cum ideile cuziste pătrund și acolo unde patronii se leapădă de ele ca dracu de tămâie!

Din lupta naționalistă-creștină.

Prin Sălagiu

Domnule Profesor!

In urma conferenței ce-am ținut în *Sanislău* la 29 Sept. a. c. în fața unui public extrem de numeros, am fost arestat ilegal eri 30 Sept. a. c. în *Carei* și adus aici pentru cercetări, cari s'au terminat favorabil, însă cu toate acestea mă miră faptul că nu mi s'a redat libertatea! Dl. Maior de Jand. din Zălău a ordonat escortarea mea la Parchetul Zălău. Nu știu pentruce batjocura aceasta? Faptul nu reclamăabsolut nici un pic de gravitate.

Rog să binevoiți a da publicității conținutul prezentei, cum și articolul anexat:

Glasul acuzaților.

Nu vrem ca justiția să fie influențat de nimeni — căci noi aceștia, care din fericire apărem acum pentru prima oară înaintea băncii acuzaților — nu cerșim o ochitare ilegală. Cerem însă, ca aparentele infracțiuni ce ni se impută nouă — fiind de natură politică de înalt interes național — să fie judecate cu multe chibzuiri și prevedere, ținându-se seamă de toate împrejurările și evenimentele de cari am fost presați în interesul obștesc al bietului popor român maramureșan ajuns în complectă sclăvie jidovească.

După cum stămosii noștri au luptat cu jertfă de sânge și nu s'au lăsat călcați și seduși de dușmani. aceeaș datorie sacră o avem și noi urmașii lor.

Deci vrem o înțelegere a marilor noastre năzuinți, a dorurilor care ne frământă zi și noapte, a mizeriei ce ne apasă și ne îndeamnă la luptă, având în față deviza: „voim și vom putea, căci adevărul e cu noi“. Justiția să-și facă datoria după regulele ei — ca justiție românească. Știm că sufletul românesc, are și el regulele lui de etică; are totdeauna dreptul și mai ales obligația de ase face auzit în anumite ceasuri, obligație morală superioară dela care dacă ar dezerta, s'ar dezonora.

C. G. A. DĂNILĂ.

Biroul central de Informațiuni L. A. N. C. București către organizațiile L. A. N. C.

Avem onoarea a Vă încunoștința, că în urma propunerii Marelui Consiliu al L. A. N. C. din 3 Aug. 1930 — Iași, Dl. Prezident Suprem a hotărât organizarea unui:

„Birou Central de Informațiuni al L. A. N. C.“ la București, sub direcția subsemnatului și cu sediul provizoriu la mine: 9 bis. Bulev. Lascăr Catargiu. București (3).

In consecință, cu onoare Vă rugăm să binevoiți a ne trimite regulat și la timp, informațiuni asupra mișcării cuziste din județul Dv., precum și date asupra organizațiilor locale de sub conducerea Dv.

Diferitele comunicate, deciziuni, dispoziții, informații, emanate dela dl. Prezident Suprem, vă vor fi comunicate, la timp, prin acest birou.

Următor deciziunii d-lui Prezident Suprem, vă înaintăm din partea d-sale, ziarul oficios „Apărarea Națională“. No. 16, din 17 Aug. 1930, spre a lua cunoștință de Comunicatul și desbaterile Marelui Consiliu din 3—4 Aug. 1930.

Director:
Dr. V. TRIFU
— București. —

L. A. N. C. în Dolj.

Am primit la redacție manifestul plin de însuflețire și incontestabile adevăruri, redactat de D-nul Gică Garoafă, *„delegatul L. A. N. C. în plasa Plenița județul Dolj“, în care manifest autorul chiamă la luptă pe toți bunii Români, în organizația noastră.*

Ii dorim succes deplin, și-l felicităm pentru inimoasa inițiativă pornită într'o situație foarte prielnică propagandei naționaliste și creștine, îndreptată contra Jidanilor și partidelor politice toate jidovite.

© BCU CLUJ

Ce înseamnă a fi Român [1]).

Inseamnă să mărturisești, prin chiar această numire, origina ta nobilă și mândria de a fi păstrat un astfel de nume. Inseamnă să vorbești această limbă românească, limbă care nu este numai urmașa directă a unei limbi vestite de mare cultură, ci și o limbă biruitoare, căci într'o luptă de secole cu dialectele slave și cu alte limbi le-a învins pe teritoriul său și le-a făcut roabele sale. Inseamnă să locuești Țara Românească, țară pe care o forțare neîntreruptă de opt sute de ani a isbutit să o rotunjească puțin câte puțin până a adus-o în forma de astăzi — cu munții cari sunt ai noștri, fiindcă noi le-am dat turmele de oi și doinele — cu dealurile cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am împodobit cu grădini și vii și mânăstiri frumoase, — cu câmpiile, cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am lucrat și desțelinit an de an, cucerindu-le prin munca noastră și prin numărul nostru, — cu Dunărea care e a noastră, fiindcă noi i-am pus salbe de sate pe amândouă malurile și noi i-am cercetat apele și ostroavele, cu țărmul Mării care e al nostru, fiindcă noi l-am deșteptat la viața pe care nu a mai trăit-o din antichitate. A fi român înseamnă a fi suferit sute de ani și a te fi bucurat câte-va clipe, a fi plâns, atât încât și cântecele să pară că plâng, — a fi văzut neîncetat distruse începuturile de cultură mai înaltă și totuși a le fi început din nou, — a fi fost jefuit fără milă și de toți sălbatecii și cu toate acestea, în vremuri de liniște a fi dăruit prisos de hrană materială și sufletească vecinilor și chiar popoarele mai depărtate, — a fi fost întotdeauna izbit în clipele sfinte ale încercărilor de unire națională și cu toate acestea a fi ocrotit totdeauna începuturile de acest fel al popoarelor din jur, — a fi fost darnic în sărăcie și mărinimos în izbândă. A fi Român înseamnă a fi păstrat tenacitatea neamului nostru, aceea vitalitate misterioasă și nesecată, care s'a putut îndoi, dar niciodată nu s'a frânt: curpen mlădios și tare, acoperind în vesmântul său cu flori modeste și parfumate pădurea întreagă. Și mai ales a fi Român înseamnă a avea credința că toate aceste însușiri bune ale neamului nostru, pe cari le putem arăta cu cinste oricui, nu au avut încă răgazul să se arate în deplinătatea lor, dar că în numele lor avem dreptul să cerem libertatea de a le duce la desăvârșire, nu numai pentru gloria noastră, ci și pentru binele lumii întregi.

G. VÂLSAN,
Profesor Universitar, Cluj.

[1]) Din ziarul „Salvarea", 1 Sept. 1930, ce apare la Târgu-Jiu.

Noul Comitet de conducere al Lojii „Marele Orient al României" [1])

Au fost aleși de către Consiliul Ordinului în ședința din 6 Aprilie 1930 și instalați în ședința festivă din 10 Aprilie a. c. nouii *Ofițeri(?)*:

Președ. de Onoare al Cons. .:. Ord. .:. *General Gh. Solacolu.*

Președ.-activ al Cons. .:. Ord. .:. *Em. I. Papiniu.*

Vice-președ. al Cons. .:. Ord. .:. *Stancu Brădișteanu.*

Mare Secretar permanent, *Leo Salzman.*

Mari Secretari adjuncți, *Dumitru Vasilescu, Ion Colman.*

Mare Orator, *Leontin Iliescu.*

Mare Orator Adj., *Alfred Paucker.*

Prim Mare Veghetor, *S. Feldman.*

Al doilea Mare Veghetor, *Alexandru Filitti.*

Al doilea Mare Veghetor Adj., *I. Vasiliu.*

Mare Tezaurar, *H. Humulescu.*

Mare Tezaurar Adj., *E. Laue.*

Mare Conservator al Sigiliului, *V. Bilciurescu.*

Mare Conservator al Sigiliului Adj., *Petre P. Daia.*

Șef al Secretariatului, *Sacha V. Lupescu.*

In Nr. 2 al Buletinului anti-judeo-masonic, am reprodus o fotografie a unei file de prezență a Lojii „Infrățirea" aparținând ateului, anti-creștinului și revoluționarului „Marele Orient al României", în care remarcam iscălitura d-lui *Stancu Brădișteanu*, doctor în teologie și Director al Cultului Ortodox în Ministerul Cultelor, încadrată de 25 „frați" jidani.

Acum, îl găsim pe acest domn francmason în Buletinul Marelui Orient al României — care îl datorăm unui francmason român care a început să se desmeticească — trecut ca Vice-Președinte al Consiliului Ordinului francmasonic al M. O. a R.

Nu insistăm prea mult asupra acestui domn care *e fără onoare, deoarece a mințit cu NERUȘINARE,* — de altfel ca un bun mason —: „vorbești, deci minți", — că n'a făcut nici odată parte din comitetul Cenușarilor. Masca i-a rupt-o excelenta gazetă de apărarea adevărului creștin „Glasul Monahului", de sub inimoasa conducere a Păr. Lungu, dându-i mutra alături de ceilalți masoni și masonizanți, propagandiști ai cremației.

Dar să facem un mic bilanț al activității nefaste dela Ministerul Cultelor, al acestui domn, doctor în teologie și renegat creștin.

A fost animatorul principal al recunoașterii Baptismului de cult în România; ca „Cenușar", a provocat turburarea sufletească a creștinilor ortodoxi, în calitate de director al Cultelor și francmason, a dat aviz favorabil pentru recunoașterea ca persoană juridică a Lojii „Marelui Orient al României", din care face parte; a dat autorizație de clădirea unui templu adventist în fața Catedralei Ortodoxe din orașul Piatra-Neamț, fapt ce a produs indignarea generală a credincioșilor români și discuție în Parlament. Dl. Prof. Petrovici, deputat și fostul Ministru al Instrucțiunii Publice, a adresat o întrebare D-lui Prof. Costăchescu, actual Ministru, dece a dat permisiunea de a se ridica un templu adventist vis-à-vis de o Biserică creștină ortodoxă, aducând prin aceasta o ofensă jignitoare cultului dominant ortodox, la care întrebare, dl. ministru Costăchescu, a răspuns că, nu numai că n'a dat D-sa autorizația, dar nu știe nimic. (Intreacăt fie zis, — va să zică francmasonul Brădișteanu taie și spânzură la Direcția Cultelor....).

Intrebându-l pe D-l Prof. Petrovici, D-l Pamfil Șeicaru, că cine a dat autorizația cu pricina, D-sa a răspuns că d-l Brădișteanu.

D-l Șeicaru a replicat *„că nu se putea să o dea altcineva, decât D-l Brădișteanu, fiindcă e francmason"*.

Supunem toate acestea Sf. Sinod și Asociației „Clerul" a Preoților din întreaga țară, cu rugămintea

[1]) Din *Buletinul anti-judeo-masonic* No. 9 din Septemvrie 1930.

© BCU CLUJ

expresă de a găsi mijloacele legale ca să îngrădească acţiunea stricăcioasă a francmasonului domn Brădişteanu, care duce o „persecuţie savantă“ contra Bisericei ortodoxe, prin promovarea sectelor anticreştine şi iudaizante.

B. A. I. M.

Tineretul hitlerist.

Alegerea celor 107 deputaţi antisemiţi în Germania, constituie o izbândă a tineretului, care a reacţionat cu energie împotriva marxismului anarhic şi împotriva politicianismului steril.

Conducătorii partidului naţional-socialist german şi-au dat seama că lozinca *„Deutschland erwache“* nu se poate duce la îndeplinire decât utilizând energia cea mai desăvârşită a naţiunei, tineretul, entuziast şi plin de avânt — şi de aceia au căutat să sustragă acest tineret influenţei nefaste a politicianilor, organizându-l într'o asociaţiune patriotică, *„Hitlerjugend“*.

„Hitlerjugend“-ul (Tineretul hitlerist) cuprinde organizaţiuni tinereşti, începând cu studenţimea universitară şi sfârşind cu ucenicii industriei şi cu comişii din magazine şi are un organ central de publicitate *„Sturmjugend“* — pentru Germania, iar pentru Austria *„Sturmfahne“*.

Astfel cum este organizat, Tineretul hitlerist, constituie un formidabil centru de instrucţie al tinerilor recruţi ai partidului naţional-socialist, cari la vârsta de 18 ani, întocmai ca şi *avantgardiştii* partidului fascist italian, sunt primiţi în partid şi repartizaţi diverselor „secţiuni de asalt“.

Elevii şcoalelor secundare sunt grupaţi în secţiuni de educaţie *„Berufschulzellen“*, în timp ce fetele alcătuiesc *„Bund Deutscher Mädels in der Hitler Jugend“*, asociaţie care desfăşoară o activitate demnă de toată lauda şi care organizează bazaruri de desfacere a obiectelor lucrate de către membre, obiecte care se vând în folosul propagandei naţional-socialiste.

Cât priveşte organizaţiunile de muncitori şi funcţionari comerciali *(Betriebszellen)*, ele nu dau membrilor numai educaţiunea naţionalistă, ci şi pe cea profesională.

In fine, studenţimea universitară ocupă locul de frunte, având şi un organ de publicitate săptămânal. *„Die Bewegung“*. Se ştie că studenţimea germană nu este organizată în societăţi pe facultăţi şi nici în centre studenţeşti, ci pe corporaţiuni, unele din aceste corporaţiuni având numai o însemnătate tradiţională, altele având un caracter regionalist (ex. Franconia, Allemania, Suabia etc.) şi în fine altele urmărind scopuri politice cum este *„Jungdo“* — asociaţia studenţilor democraţi şi *„Nationalsozialistischer Deutscher Studentenbund“* — asociaţia studenţilor antisemiţi.

Această ultimă asociaţiune a reuşit să aibă majoritatea absolută la universităţile din *Erlangen* şi *Greifswald*, iar în ce priveşte celelalte centre universitare: naţional-socialiştii au peste 25% din studenţime la *Berlin, Braunschweig, Breslau, Giessen, Jena, Leipzig* şi *Würtzburg*.

Douăzeci de mii de studenţi germani urmează astăzi pe Hitler, iar conducătorii acestor studenţi sunt atât de intransigenţi şi impun atât de mult autorităţilor universitare, încât şi cei mai aprigi duşmani ai naţionalismului au fost dezarmaţi.

Fie această acţiune a tinerimei germane, exemplu pentru toată tinerimea naţionalistă din lume şi în special pentru cea românească, care va trebui mâine să desrobească ţara nu numai de Jidanul parazit, ci şi de bizantinismul politic ţintuind la stâlpul infamiei pe toţi nemernicii, cari, în numele unor principii de umanitate şi de democraţie, au făcut din România glorioşilor voevozi, adăpost pentru toate scursorile ghetourilor galiţiene.

Ion V. Emilian.
— Bucureşti —

Rezumat din activitatea »Astrei« basarabene [1]).

1. Editează de cinci ani, fără întrerupere, gazeta săptămânală *„Cuvânt Moldovenesc“* pentru popor, prin care se face educaţie cetăţenească, morală, culturală, socială, etc.

2. Editează biblioteca secţiilor literare şi artistice.

3. Editează biblioteca populară de propagandă românească şi instructivă pe toate ţărmurile vieţii rurale.

4. Strânge şi editează folclorul moldovenesc din Basarabia.

5. Întreţine un cor de 30 persoane, cari ia parte la toate manifestaţiile de propagandă organizate de către *„Astra“*, sau sb auspiciile ei atât la oraşe cât şi la sate.

6. Întreţine clubul sportiv românesc *„Astra“*, care se afirmă viguros.

7. Întreţine o echipă de dansuri naţionale pentru introducerea la sate a uitatului dans naţional.

8. Întreţine o echipă de teatru popular sătesc, care ia parte la toate manifestaţiile culturale la sate.

9. Întreţine o echipă de propagandă culturală şi educativă prin cinematograf ambulant, cu două aparate.

10. Întreţine şi aprovizionează cu cărţi a) biblioteca centrală a *„Astrei“* basarabene, frequentată mult de publicul cetitor intelectual (funcţionare, elevi, studenţi), b) bibliotecile populare la sate.

11. Face propagandă pentru vânzarea cărţii româneşti la sate cu rezultate îmbucurătoare şi de mare nădejde pentru viitor.

[1]) Sub conducerea Dlui *„Ioan Pelivan“*, luptător pentru desrobirea Basarabiei până la 1918; de atunci entuziast sprijinitor al mişcărilor culturale, cari desăvârşesc unirea sufletească. Datorită acestui entuziasm al D-sale pentru cultura românească, *„Astra“* basarabeană îşi cimentează zilnic pe plaiurile îndepărtate ale pământului românesc rostul şi existenţa ei“.

Ştiri din Germania.

După ce partidul Hitler, *naţional-socialist*, au cucerit 107 mandate în Reichstag, cer acum disolvarea parlamentului prusian, şi deci deschiderea campanii electorale, din care speră să câştige 100 de locuri şi în Landtag-ul prusian.

Prusia, prin compoziţia Parlamentului, este astăzi o ţară condusă de un minister socialist, adică împănat de Jidani, având în frunte pe primul ministru *Braun*, care înseamnă negaţiunea spiritului naţionalist, ce însufleţeşte Germania dela 14 Sept. 1930.

Prusia constituie o piedecă în pornirea generală de a curăţi Germania de puterea socialistă, adică a Jidanilor şi jidoviţilor. De aceia Hitler cu ai săi, cere în virtutea legilor în vigoare, disolvarea Parlamentului prusian şi noi alegeri, spre a impune în noul Minister cel puţin un ministru de interne naţional-socialist şi prefectul poliţiei din Berlin.

(Vezi ziarul *„Angriff“* din 9 Oct. 1930.

© BCU CLUJ